

Категорія справи № 206/4554/19: **Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із правочинів, зокрема договорів (крім категорій 301000000-303000000), з них; страхування, з них; позики, кредиту, банківського вкладу, з них.**

Надіслано судом: **15.07.2020**. Зареєстровано: **16.07.2020**. Оприлюднено: **17.07.2020**.

Дата набрання законної сили: **14.07.2020**

Номер судового провадження: **22-ц/803/4157/20**

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 22-ц/803/4157/20 Справа № 206/4554/19 Суддя у 1-й інстанції - Кушнірчук Р. О.
Суддя у 2-й інстанції - Єлізаренко І. А.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 липня 2020 року м. Дніпро

Колегія суддів судової палати у цивільних справах Дніпровського апеляційного суду у складі:
головуючого судді Єлізаренко І.А.

суддів Красвітної Т.П., Свистунової О.В.

за участю секретаря Черкас Є.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Самарського районного суду м.Дніпропетровська від 16 січня 2020 року у справі за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 , третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю ЮКРЕДИТ про стягнення боргу за договором позики,-

В С Т А Н О В И Л А :

У серпні 2019 року ОСОБА_2 звернувся до суду з позовом до ОСОБА_3 , третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю ЮКРЕДИТ про стягнення боргу за договором позики.

В обґрунтування позовних вимог ОСОБА_2 посилався на те, що між ним та відповідачем на сайті системи ЮКРЕДИТ www.urecredit.com.ua був укладений договір позики №113 від 15 лютого 2017 року, відповідно до якого він, як позикодавець надав відповідачу, як позичальнику, у власність грошові кошти у сумі 1550 грн., а позичальник зобов'язався повернути позику у визначений цим договором строк, сплатити проценти за користування позикою та виконати інші зобов'язання, передбачені договором. Відповідно до умов договору позичальник зобов'язується повернути позикодавцю позику та сплатити проценти у розмірі 2 597 грн. 80 коп. не пізніше 13 днів з моменту надання позики. Дострокове повернення позики можливо у будь-який день до 28 лютого 2017 року, при цьому сума позики з нарахованими процентами залишається незмінним. У визначений договором строк відповідач не виконав свого обов'язку з повернення суми позики та процентів за користування позикою у розмірі 2 597 грн. 80 коп. за період з 15 лютого 2017 року по 28 лютого 2017 року. Позивач зазначає, що така бездіяльність відповідача свідчить про порушення його прав та законних інтересів. На підставі викладеного, ОСОБА_2 просив суд стягнути з відповідача ОСОБА_3 заборгованість за договором позики №113 від 15 лютого 2017 року в розмірі 115 508 грн. 44 коп., яка складається із: суми позики у розмірі 1550 грн., процентів за користування позикою у розмірі 113 277 грн. 10 коп., інфляційних витрат у розмірі 413 грн. 85 коп., 3% річних у розмірі 112 грн. 49 коп., штрафу у розмірі 155 грн., а також понесені судові витрати.

Рішенням Самарського районного суду м.Дніпропетровська від 16 січня 2020 року задоволено позовні вимоги ОСОБА_2 . Стягнуто з ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_1 (ідентифікаційний номер НОМЕР_1 , адреса реєстрації: АДРЕСА_1) на користь ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_2 (ідентифікаційний номер НОМЕР_2 , адреса реєстрації: АДРЕСА_2) заборгованість за договором позики №113 від 15 лютого 2017 року в розмірі 115 508 грн. 44 коп., яка складається із: суми позики у розмірі 1550 грн., процентів за користування позикою у розмірі 113 277 грн. 10 коп., інфляційних витрат у розмірі 413 грн. 85 коп., 3% річних у розмірі 112 грн. 49 коп., штрафу у розмірі 155 грн., а також судові витрати понесені по сплаті судового збору в розмірі 1 155 грн. 08 коп.

В апеляційній скарзі ОСОБА_3 просить рішення суду від 16 січня 2020 року скасувати та ухвалити нове рішення, про відмову у задоволенні позовних вимог ОСОБА_2 , посиляючись на неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, неправильне застосування судом норм матеріального права та порушення норм процесуального права.

У відзиві на апеляційну скаргу ОСОБА_2 просить апеляційну скаргу залишити без задоволення, рішення суду залишити без змін, посиляючись на його законність та обґрунтованість.

Перевіривши матеріали справи, законність та обґрунтованість рішення суду в межах доводів апеляційної скарги та заявлених позовних вимог, колегія суддів вважає за необхідне апеляційну скаргу задовольнити частково з наступних підстав.

Відповідно до ст.ст.12, 81 ЦПК України цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених законом. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посиляється як на підставу своїх вимог і заперечень.

Згідно ч.1 ст. 367 ЦПК України під час розгляду справи в апеляційному порядку апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційної скарги та вимог, заявлених у суді першої інстанції.

Як вбачається з матеріалів, між позивачем та відповідачем на сайті системи ЮКРЕДИТ www.ucredit.com.ua 15 лютого 2017 року був укладений договір позики №113, відповідно до якого ОСОБА_2 як позикодавець надав позичальнику ОСОБА_3 у власність грошові кошти у сумі 1550 грн. (а.с.12-14).

Відповідно до п. 3 зазначеного договору позика за договором надається під 5,2 % за один день користування позикою.

Відповідно до п. 4 договору позичальник зобов'язується повернути позикодавцю позику та сплатити проценти у сумі 2597 грн. 80 коп. не пізніше 13 днів з моменту надання позики, а саме 28 лютого 2017 року.

У випадку прострочення повернення позичальником позики понад визначений строк, сторони погодили, що розмір процентів за користування позикою змінюється та складатиме додатково 3 % до визначеного п. 3 договору розміру процентів за кожен день, наступний за останнім днем повернення позики (п.6 договору).

Згідно копії електронного повідомлення системи ЮКРЕДИТ від 15 лютого 2017 року, позивачем ОСОБА_2 було переведено на рахунок позичальника 1550 грн. за заявкою №261 (а.с.15).

З копії виписки по рахунку позивача ОСОБА_2 вбачається, що 15 лютого 2017 року проведено операцію та 17 лютого 2017 року списано грошові кошти у розмірі 1550 грн. (а.с.16).

Відповіддю ТОВ ЮКРЕДИТ підтверджено: факт реєстрації у якості позикодавця у системі ЮКРЕДИТ позивача ОСОБА_2 та у якості позичальника ОСОБА_3 ; договір позики №113 від 15 лютого 2017 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_3 укладено за допомогою системи ЮКРЕДИТ, відповідно до Правил користування системою ЮКРЕДИТ; згідно яких, якщо згенерувався договір позики з номером та датою - це означає, що позикодавець здійснив перевід грошей позичальнику (а.с.26).

Відповідно до п.п. 6.1, 6.3, 6.4 Правил користування системою ЮКРЕДИТ - договір позики вважається укладеним між Користувачами Системи - Кредитором та Позичальником після натиснення Кредитором кнопки З умовами Договору позики згоден/Надати позику з перерахування Кредитором Позичальнику визначеної в Заявці про отримання позики суми. Кредитор, який уклав Договір позики повинен протягом 24 годин здійснити переказ грошових коштів, які становлять суму позики, на Банківську картку Позичальника. Переказ грошових коштів здійснюється з використанням зареєстрованої в Системі Банківської картки Кредитора на зареєстровану в Системі Банківську картку Позичальника, зазначену у Договорі позики. Після успішного проведення переказу, Заявка отримує статус Позика надана. При цьому датою видачі позики вважається день, наступний за днем здійснення переказу (а.с.30).

Згідно пояснень, наданих ТОВ Фінансова компанія Вей Фор Пей транзакція із зарахування коштів з ідентифікатором ID 166-1487190360 від 15.02.2017 була здійснена на картку НОМЕР_3 , емітовану АТ КБ Приватбанк, держателем якої є ОСОБА_3 (а.с.106).

Задовольняючи позовні вимоги позивача у повному обсязі, суд першої інстанції послався на їх законність та обґрунтованість, однак повністю погодитися з такими висновками суду неможливо, оскільки суд дійшов них за неповного з'ясування обставин, що мають значення для справи, неправильного застосування норм матеріального права, що відповідно до ст.376 ЦПК України є підставою для скасування рішення суду та ухвалення нового рішення.

Відповідно до статті 599 ЦК України зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.

Згідно зі статтею 1046 ЦК України за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості.

Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

Відповідно ч.1 ст. 1048 ЦК України позикодавець має право на одержання від позичальника процентів від суми позики, розмір і порядок виплати яких встановлюється договором.

Відповідно до частин першої, третьої статті 1049 ЦК України позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором. Позика вважається повернутою в момент передання позикодавцеві речей, визначених родовими ознаками, або зарахування грошової суми, що позичалася, на його банківський рахунок.

Згідно із частинами першою, четвертою статті 631 ЦК України строком договору є час, протягом якого сторони можуть здійснити свої права і виконати свої обов'язки відповідно до договору. Закінчення строку договору не звільняє сторони від відповідальності за його порушення, яке мало місце під час дії договору.

За змістом статей 525, 526 ЦК України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору.

Положеннями статті 611 ЦК України передбачено, що в разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом.

За змістом статті 1050 ЦК України якщо позичальник своєчасно не повернув суму позики, він зобов'язаний сплатити грошову суму відповідно до статті 625 цього Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 625 ЦК України разі порушення грошового зобов'язання боржник, який прострочив його виконання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з

урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

За змістом цієї норми закону нарахування інфляційних втрат на суму боргу та трьох процентів річних входять до складу грошового зобов'язання і вважаються особливою мірою відповідальності боржника за прострочення грошового зобов'язання, оскільки виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення грошових коштів унаслідок інфляційних процесів та отриманні компенсації (плати) від боржника за користування останнім утримуваними грошовими коштами, належними до сплати кредиторів.

У відповідності до ч. 1 ст. 207 ЦК України встановлено, що правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах (у тому числі електронних), у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку.

Якщо сторони домовилися укласти договір за допомогою інформаційно-телекомунікаційних систем, він вважається укладеним у письмовій формі (ч. 2 ст. 639 ЦК України).

З огляду на вищезазначені правові норми вбачається, що для укладення договору у письмовій формі особиста зустріч сторін не обов'язкова, а волю на укладення правочину можна виразити, в тому числі, за допомогою електронного засобу зв'язку.

Механізм укладення електронного договору, який має використовуватися позивачем у взаємовідносинах із позичальниками, зокрема вимоги до його підписання сторонами, врегульовано законами України Про електронну комерцію та Про електронний цифровий підпис.

Статтею 1 Закону України Про електронний цифровий підпис передбачено, що електронний цифровий підпис - вид електронного підпису, отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписувача. Електронний цифровий підпис накладається за допомогою особистого ключа та перевіряється за допомогою відкритого ключа.

Відповідно до статті 3 Закону України Про електронний цифровий підпис, електронний цифровий підпис за правовим статусом прирівнюється до власноручного підпису (печатки) у разі, якщо: електронний цифровий підпис підтверджено з використанням посиленого сертифіката ключа за допомогою надійних засобів цифрового підпису; під час перевірки використовувався посилений сертифікат ключа, чинний на момент накладення електронного цифрового підпису; особистий ключ підписувача відповідає відкритому ключу, зазначеному у сертифікаті. Електронний підпис не може бути визнаний недійсним лише через те, що він має електронну форму або не ґрунтується на посиленому сертифікаті ключа.

Згідно статті 4 Закону України Про електронний цифровий підпис, електронний цифровий підпис призначений для забезпечення діяльності фізичних та юридичних осіб, яка здійснюється з використанням електронних документів. Електронний цифровий підпис використовується фізичними та юридичними особами - суб'єктами електронного документообігу для ідентифікації підписувача та підтвердження цілісності даних в електронній формі. Використання електронного цифрового підпису не змінює порядку підписання договорів та інших документів, встановленого законом для вчинення правочинів у письмовій формі.

Статтею 6 Закону України Про електронний цифровий підпис передбачено, що сертифікат ключа містить такі обов'язкові дані: найменування та реквізити центру сертифікації ключів (центрального засвідчувального органу, засвідчувального центру); зазначення, що сертифікат виданий в Україні; унікальний реєстраційний номер сертифіката ключа; основні дані (реквізити) підписувача - власника особистого ключа; дату і час початку та закінчення строку чинності сертифіката; відкритий ключ; найменування криптографічного алгоритму, що використовується власником особистого ключа; інформацію про обмеження використання підпису. Посилений сертифікат ключа, крім обов'язкових

даних, які містяться в сертифікаті ключа, повинен мати ознаку посиленого сертифіката ключа. Інші дані можуть вноситися у посилений сертифікат ключа на вимогу його власника.

Відповідно до частини 2 статті 3 Закону України Про електронну комерцію, електронна комерція - відносини, спрямовані на отримання прибутку, що виникають під час вчинення правочинів щодо набуття, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснені дистанційно з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, внаслідок чого в учасників таких відносин виникають права та обов'язки майнового характеру; електронний договір - домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав і обов'язків та оформлена в електронній формі.

Згідно із частиною 3 статті 11 Закону України Про електронну комерцію, електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та її прийняття (акцепту) другою стороною.

Згідно із частиною 6 статті 11 Закону України Про електронну комерцію відповідь особи, якій адресована пропозиція укласти електронний договір, про її прийняття (акцепт) може бути надана шляхом: надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір, підписаного в порядку, передбаченому статтею 12 цього Закону; заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі, що підписується в порядку, передбаченому статтею 12 цього Закону; вчинення дій, що вважаються прийняттям пропозиції укласти електронний договір, якщо зміст таких дій чітко роз'яснено в інформаційній системі, в якій розміщено таку пропозицію, і ці роз'яснення логічно пов'язані з нею.

Статтею 12 Закону України Про електронну комерцію встановлено, що якщо відповідно до акта цивільного законодавства або за домовленістю сторін електронний правочин має бути підписаний сторонами, моментом його підписання є використання: електронного підпису або електронного цифрового підпису відповідно до Закону України Про електронний цифровий підпис, за умови використання засобу електронного цифрового підпису усіма сторонами електронного правочину; електронного підпису одноразовим ідентифікатором, визначеним цим Законом; аналога власноручного підпису (факсимільного відтворення підпису за допомогою засобів механічного або іншого копіювання, іншого аналога власноручного підпису) за письмовою згодою сторін, у якій мають міститися зразки відповідних аналогів власноручних підписів.

Частиною 1 статті 3 Закону України Про електронну комерцію визначено, що електронний підпис одноразовим ідентифікатором - це дані в електронній формі у вигляді алфавітно-цифрової послідовності, що додаються до інших електронних даних особою, яка прийняла пропозицію (оферту) укласти електронний договір, та надсилаються іншій стороні цього договору; одноразовий ідентифікатор алфавітно-цифрова послідовність, що її отримує особа, яка прийняла пропозицію (оферту) укласти електронний договір шляхом реєстрації в інформаційно-телекомунікаційній системі суб'єкта електронної комерції, що надав таку пропозицію.

Судом встановлено та вбачається з матеріалів справи, між позивачем та відповідачем на сайті системи ЮКРЕДИТ www.ucredit.com.ua 15 лютого 2017 року був укладений договір позики №113, відповідно до якого ОСОБА_2 як позикодавець надав позичальнику ОСОБА_3 у власність грошові кошти у сумі 1550 грн. (а.с.12-14).

Відповідно до п. 3 зазначеного договору позика за договором надається під 5,2 % за один день користування позикою.

Відповідно до п. 4 договору позичальник зобов'язується повернути позикодавцю позику та сплатити проценти у сумі 2597 грн. 80 коп. не пізніше 13 днів з моменту надання позики, а саме 28 лютого 2017 року.

У випадку прострочення повернення позичальником позики понад визначений строк, сторони погодили, що розмір процентів за користування позикою змінюється та складатиме додатково 3 % до визначеного п. 3 договору розміру процентів за кожен день, наступний за останнім днем повернення позики (п.6 договору).

Згідно копії електронного повідомлення системи ЮКРЕДИТ від 15 лютого 2017 року, позивачем ОСОБА_2 було переведено на рахунок позичальника 1550 грн. за заявкою №261 (а.с.15).

З копії виписки по рахунку позивача ОСОБА_2 вбачається, що 15 лютого 2017 року проведено операцію та 17 лютого 2017 року списано грошові кошти у розмірі 1550 грн. (а.с.16).

Відповіддю ТОВ ЮКРЕДИТ підтверджено: факт реєстрації у якості позикодавця у системі ЮКРЕДИТ позивача ОСОБА_2 та у якості позичальника ОСОБА_3 ; договір позики №113 від 15 лютого 2017 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_3 укладено за допомогою системи ЮКРЕДИТ, відповідно до Правил користування системою ЮКРЕДИТ; згідно яких, якщо згенерувався договір позики з номером та датою - це означає, що позикодавець здійснив перевід грошей позичальнику (а.с.26).

Відповідно до п.п. 6.1, 6.3, 6.4 Правил користування системою ЮКРЕДИТ - договір позики вважається укладеним між Користувачами Системи - Кредитором та Позичальником після натиснення Кредитором кнопки З умовами Договору позики згоден/Надати позику з перерахування Кредитором Позичальнику визначеної в Заявці про отримання позики суми. Кредитор, який уклав Договір позики повинен протягом 24 годин здійснити переказ грошових коштів, які становлять суму позики, на Банківську картку Позичальника. Переказ грошових коштів здійснюється з використанням зареєстрованої в Системі Банківської картки Кредитора на зареєстровану в Системі Банківську картку Позичальника, зазначену у Договорі позики. Після успішного проведення переказу, Заявка отримує статус Позика надана. При цьому датою видачі позики вважається день, наступний за днем здійснення переказу (а.с.30).

Згідно пояснень, наданих ТОВ Фінансова компанія Вей Фор Пей транзакція із зарахування коштів з ідентифікатором ID 166-1487190360 від 15.02.2017 була здійснена на картку НОМЕР_3 , емітовану АТ КБ Приватбанк, держателем якої є ОСОБА_3 (а.с.106).

Таким чином, договір від 15 лютого 2017 року між сторонами було укладено за допомогою інформаційно-телекомунікаційної системи ЮКРЕДИТ на сайті системи ucredit.com.ua у відповідності до Публічної оферти щодо укладення договору про надання інформаційно-технологічних послуг в Системі ЮКРЕДИТ (а.с.32-35).

Реєстрація на сайті ucredit.com.ua дає можливість ідентифікувати Позичальника та Кредитора, а натискання на віртуальну кнопку «З умовами Договору позики згоден/Надати позику, по суті є електронним підписом Позичальника та Кредитора.

Факт реєстрації відповідача в якості Позичальника підтверджується наданими поясненнями ТОВ ЮКРЕДИТ, якому належить система ЮКРЕДИТ та який є виконавцем цієї системи. При цьому, відповідач, реєструючись на сайті системи ucredit.com.ua, погодився з Правилами користування системою ЮКРЕДИТ та з Публічною офертою щодо укладення договору про надання інформаційно-технологічних послуг в Системі ЮКРЕДИТ.

Всі документи (повідомлення), в тому числі заявки, договори та інші, оформлені Користувачами в Системі під своїм Логіном та Паролем визнаються Користувачами і Виконавцем як документи (повідомлення), які складені/погоджені/схвалені/підписані особою та є рівнозначними (мають однакову юридичну силу) з документами на паперовому носії (абз. 7 ч. 1 розділу 1 Публічної оферти).

Акцептовані примірники Договору позики після акцепту Заявки про надання позики чи Заявки на отримання позики генеруються Системою згідно погоджених Кредитором та Позичальником умов, після чого примірники Договору зберігаються в Особистому кабінеті Кредитора та Особистому кабінеті Позичальника, надсилаються Системою на електронні пошти Кредитора та Позичальника, вказані в їх анкетах, та контрольний примірник Договору позики, який генерується у момент погодження Кредитором та Позичальником, зберігається в Системі (п. 6.2. Правила користування системою «ЮКРЕДИТ»)

Таким чином, договір позики № 113 від 15 лютого 2017 року є укладеним, що в повній мірі відповідає вимогам ст. 207 ЦК України.

З наданого позивачем розрахунку вбачається, що заборгованість відповідача за договором позики №113 від 15 лютого 2017 року становить 115 508 грн. 44 коп., яка складається із: суми позики у розмірі 1550 грн., процентів за користування позикою у розмірі 113 277 грн. 10 коп., інфляційних витрат у розмірі 413 грн. 85 коп., 3% річних у розмірі 112 грн. 49 коп., штрафу у розмірі 155 грн. (а.с.17).

Звернувшись до суду з даним позовом, позивач ОСОБА_2 просив суд стягнути з відповідача ОСОБА_3 заборгованість за договором позики №113 від 15 лютого 2017 року в розмірі 115 508 грн. 44 коп. (а.с.3-6).

Судом встановлено, на момент звернення позивача з даним позовом до суду, сума боргу у розмірі 1550 грн. залишалася неповернутою.

Відповідно до п. 4 договору позичальник зобов'язується повернути позикодавцю позику та сплатити проценти у сумі 2597 грн. 80 коп. не пізніше 13 днів з моменту надання позики, а саме 25 лютого 2017 року.

Тобто, сторони погодили суму процентів, яка підлягає до сплати за користування позикою, у розмірі 2597 грн. 80 коп.

Таким чином, сукупна вартість позики, яка підлягає поверненню відповідачем для повного виконання зобов'язань становить 4147 грн. 80 коп. (1550 грн.+ 2597 грн. 80 коп.) в межах строку дії договору, яка підлягає стягнення з відповідача на користь позивача, та підлягає стягненню з відповідача 3% річних у розмірі 112 грн. 49 коп., інфляційні нарахування у розмірі 413 грн. 85 коп.

Щодо позовних вимог про стягнення з відповідача на користь позивача процентів за користування позикою у розмірі 113 277 грн. 10 коп., штрафу у розмірі 155 грн., нарахованих позивачем після спливу строку дії договору, строк якого визначений до 28 лютого 2017 року, слід зазначити, такі вимоги є безпідставними.

Доводи апеляційної скарги щодо відсутності на даний час на сторінці ucredit.com.ua можливості укладення договорів та реєстрації користувачів спростовуються відповіддю ТОВ ЮКРЕДИТ, яка міститься в матеріалах справи та якою підтверджено факт реєстрації у якості позикодавця у системі ЮКРЕДИТ ОСОБА_2, та реєстрації у якості позичальника ОСОБА_3, а також фактом укладення договору позики №113 від 15 лютого 2017 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_3 за допомогою системи «ЮКРЕДИТ» згідно всім Правилам користування системою «ЮКРЕДИТ» є безпідставними.

За таких обставин, враховуючи викладене, апеляційну скаргу слід задовольнити частково, рішення Самарського районного суду м.Дніпропетровська від 16 січня 2020 року скасувати та ухвалити нове рішення про часткове задоволення позовних вимог ОСОБА_2.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 367, 374, 376, 381, 382, 384 ЦПК України, колегія суддів, -

П О С Т А Н О В И Л А :

Апеляційну скаргу ОСОБА_3 задовольнити частково.

Рішення Самарського районного суду м.Дніпропетровська від 16 січня 2020 року у справі за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю ЮКРЕДИТ про стягнення боргу за договором позики скасувати.

Позовні вимоги ОСОБА_2 до ОСОБА_3, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю ЮКРЕДИТ про стягнення боргу за договором позики задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_3 (ІНН НОМЕР_1) на користь ОСОБА_2 (ІНН НОМЕР_2) заборгованість за договором позики №113 від 15 лютого 2017 року, яка складається із: суми позики у розмірі 1550 грн., відсотки в межах строку дії договору у розмірі - 2597 грн. 80 коп., 3% річних у розмірі - 112 грн. 49 коп., інфляційні нарахування у розмірі - 413 грн. 85 коп.

В іншій частині позовних вимог ОСОБА_2 відмовити.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена в касаційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Головуючий суддя

Судді